

Hub Dohmen is technologieadvocaat bij Dohmen Advocaten.

Help, mijn software is verkocht!

Uw bedrijf maakt geweldige machines, maar van wie is de software in uw machines? Van de onderneming of van een vennoot, aandeelhouder of bestuurder? Als u niets regelt voordat de software wordt geschreven, is het bij een aantal situaties helder, omdat dat met zoveel woorden in de Auteurswet staat. Als u samen met iemand een vennootschap opricht, u treedt beiden in dienst van de vennootschap en de taak van ieder is (onder meer) programmeren, dan heeft de werkgever (de vennootschap dus) de rechten op alles wat wordt geprogrammeerd. En als programmeren niet de taak van de daadwerkelijke programmeur was, maar de eerste openbaarmaking was door de vennootschap zonder vermelding van de naam van de programmeur (en de programmeur vond dat prima): auteursrecht bij de vennootschap. Wel is er discussie onder juristen of het voldoende is dat de programmeur heeft aangegeven dat hij geen bezwaar had tegen het ontbreken van naamsvermelding of dat noodzakelijk is dat hij duidelijk maakte dat hij zijn auteursrecht wilde prijsgeven.

Wat nou als de ander de software al had geschreven toen u hem leerde kennen? Dan kan het behoorlijk fout

gaan op het moment dat u onverhoopt ruzie krijgt en wilt 'scheiden'. In een al wat oudere rechtszaak had het risico tevoren duidelijk kunnen zijn: daar had de ene oprichter/aandeelhouder bij de start van het avontuur slechts een licentie verstrekt aan de bv. Bij een jurist begint het dan gelijk te kriebelen (elke duur-overeenkomst is in beginsel opzegbaar), maar bij de andere oprichter kennelijk niet. Hoe zuur ook voor de bv – en dus de andere oprichter, toen er ruzie ontstond, kon de licentie worden opgezegd. De bv was vleugellam, al werd over de mogelijkheid tot opzegging nog een flink robbertje gevochten.

En hoe loopt dit als er helemaal níets is overeengekomen bij de start? Ik beschrijf u kort een huiveringwekkende casus waarover de rechter zich onlangs boog:

2002: programmeur maakt software;

2005: programmeur start samen met een softwarebedrijf (bv) een vof die de software in de markt zet;

2010: programmeur verkoopt zijn aandeel in

de vof aan het softwarebedrijf, waaronder 'het auteursrecht van de software';

2015: het softwarebedrijf ziet dat een concurrent een kopie van zijn software aanbiedt.

Die concurrent zou moeten stoppen, toch? Het auteursrecht is immers overgedragen aan het softwarebedrijf. Helaas ontbreekt er een gebeurtenis in de bovenstaande samenvatting:

2009: programmeur verkoopt het auteursrecht op de software aan een concurrent (zonder het softwarebedrijf in te lichten).

De programmeur kón in 2010 dus helemaal geen auteursrecht overdragen aan het softwarebedrijf, want dat had hij al overgedragen aan de concurrent.

De enige mogelijke redding – weet een jurist dan – zit in het stellen en bewijzen dat in 2010 geen overdracht van het auteursrecht nodig was, omdat dat al was ingebracht in 2005. Als dat bewezen kan worden, kan er dus niets zijn

overgedragen in 2009 aan de concurrent. Er bleek in dit geval echter geen akte (meer) beschikbaar die de aard van de samenwerking en ieders inbreng vastlegde. De rechter is heel duidelijk: overdracht van auteursrecht vereist een akte. Dat is een document met twee

**Intellectueel
eigendom
is een
mijnenveld**

handtekeningen. De programmeur zegt: 'Zo'n akte is er nooit geweest'. Het softwarebedrijf moet nu van de rechter óf die akte alsnog tevoorschijn toveren, óf bewijzen dat die akte er in elk geval ooit is geweest. Ik vrees het ergste ...

Moraal van dit verhaal: intellectueel eigendom is een mijnenveld en tegelijkertijd een belangrijk bedrijfsactief. Ga daar zuinig mee om. Bedenk hoe u wilt dat het is geregeld. Overleg dat met 'de ander' en leg het resultaat (de overeenstemming) vast. Ga daarbij niet copy-pasten uit voorbeelden van andere bedrijven. Die hebben immers wellicht ook gecopy-pastet en bovendien is elke situatie anders. Ik ken de voorbeelden van huilende ondernemers, dus zoek een specialist op. **M**